

การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทาน
พื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ ที่มีต่อความสามารถใน
การอ่านเชิงวิเคราะห์ และการเขียนสรุปความ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

KWL PLUS LEARNING MANAGEMENT WITH GRAPHIC ORGANIZERS
TECHNIQUE AND INTERACTIVE ELECTRONIC FOLKTALES AFFECTED
TO ANALYTICAL READING AND SUMMARY WRITING ABILITY
OF GRADE 4 STUDENTS

¹ปาริชาติ เกื้อทอง, ²ปรีดา เบญจคาร และ ³กุลพัฒน์ ยิ่งดำนุ่น
¹Parichart Kuathong, ²Preeda Benkan and ³Kullaphat Yingdumnoon

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, ประเทศไทย
Songkhla Rajabhat University, Thailand.

¹7215@parichat.skru.ac.th

Received: September 18,2024; **Revised:** November 4, 2024; **Accepted:** December 28,2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับ
เทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ 2) เพื่อเปรียบเทียบ
ความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังการ
จัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์

¹ นักศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

³ อาจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

แบบมีปฏิสัมพันธ์ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 4 (วัดคลองเรียน) จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปความ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ แบบไม่อิสระต่อกัน (Dependent t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus, เทคนิคผังกราฟิก, หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์, ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์, ความสามารถในการเขียนสรุปความ

Abstract

The objectives of this research were: 1) to compare analytical reading ability of grade 4 students before and after learning through KWL Plus with graphic organizers technique and interactive electronic folktales; 2) to compare summary writing ability of grade 4 students before and after learning through KWL Plus with graphic organizers technique and interactive electronic folktales; and 3) to study grade 4 students' satisfaction towards KWL Plus learning management with graphic organizers technique and interactive electronic folktales. The research sample consisted of 30 grade 4 students from Tassaban 4 School (Wat Klongrian). Multi – stage sampling was employed. The research instruments were lesson plans , an analytical reading test, a summary writing test, and a students' satisfaction questionnaire. The data were analyzed using

mean, standard deviation, and t-test (Dependent). The research findings were as follows: 1) the analytical reading ability of grade 4 students after learning through KWL Plus with graphic organizers technique and interactive electronic folktales was higher than before learning with statically significant at .01 level, 2) the writing summary ability of grade 4 students after learning through KWL Plus with graphic organizers technique and interactive electronic folktales was higher than before learning with statically significant at .01 level, and 3) grade 4 students' satisfaction towards KWL Plus learning management with graphic organizers technique and interactive electronic folktales was at a highest level.

Keywords : KWL Plus learning management, graphic organizer technique, interactive electronic folktale, analytical reading ability, writing summary ability

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาชาติได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้า ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง ทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความจึงเป็นอีกหนึ่งทักษะที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน เพราะการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นทักษะขั้นสูงที่ต้องใช้กระบวนการคิด พิจารณา และหาเหตุผล เพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง การอ่านเชิงวิเคราะห์มิใช่เป็นเพียงการอ่านเพื่อความรู้และความเพลิดเพลินเท่านั้น แต่ยังต้องมีการวิเคราะห์สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อในด้านต่าง ๆ โดยผู้อ่านจะต้องอ่านอย่างพิจารณาแล้วใช้ความคิดในการไตร่ตรอง แยกแยะ จับใจความสำคัญ สรุปเรื่องราวในเรื่องที่อ่าน ดังนั้นในการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความจึงเป็นของคู่กันที่นักเรียนจะต้องอ่านและนำไปสู่การเขียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-ป.6) จึงได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการอ่านไว้ว่า นักเรียนสามารถใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน และได้กำหนดตัวชี้วัดเกี่ยวกับการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า นักเรียนจะต้องสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) นอกจากนี้เกณฑ์การผ่านช่วงชั้นและการจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษา ข้อที่ 3 กำหนดไว้ว่าผู้เรียนจะต้องผ่านการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนั้นการอ่านเชิงวิเคราะห์ จึงถือได้ว่าเป็นทักษะการอ่านในระดับสูงที่นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนและเรียนรู้ อีกทั้งการเขียนสรุปความก็ยังมีความสำคัญต่อผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะนักเรียนจะต้องเขียนสรุปความเพื่อแสดงความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนแสดงความคิดเห็นให้ผู้อื่นทราบด้วย

จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษา 2561-2564 วิชาภาษาไทย ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ พบว่า โรงเรียนเทศบาล 2 (บ้านหาดใหญ่) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 56.85, 46.04, 54.43 และ 49.42 ตามลำดับ โรงเรียนเทศบาล 3 (โศภนพิทยาคูณานุสรณ์) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 59.22, 51.19, 58.87 และ 61.08 ตามลำดับ โรงเรียนเทศบาล 4 (วัดคลองเรียน) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 55.69, 45.96, 61.00 และ 47.94 ตามลำดับ โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 57.69, 48.00, 60.29 และ 50.80 ตามลำดับ โรงเรียนเทศบาล 6 (อนุบาลในฝัน) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 68.03, 59.22, 65.86 และ 59.73 ตามลำดับ โดยในปี 2564 มีคะแนนเฉลี่ยลดลงเป็นอย่างมาก ซึ่งยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดไว้ (สำนักงานการศึกษา เทศบาลนครหาดใหญ่, 2564) และจากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลนครหาดใหญ่ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไม่สามารถอ่านเชิงวิเคราะห์และเขียนสรุปความได้ กล่าวคือ นักเรียนไม่สามารถอ่านแล้วแยกแยะเรื่องราวโดยการใช้ความคิดใคร่ครวญอย่างละเอียดรอบคอบ โดยใช้ความรู้ความคิดในการแก้ปัญหานั้นได้ ตลอดจนนักเรียนไม่สามารถจับประเด็นสำคัญและสาระสำคัญของเรื่องได้ อีกทั้งนักเรียนไม่สามารถนำเรื่องที่อ่านมาเรียบเรียงใหม่ให้สั้นโดยใช้สำนวนภาษาของตนเองได้

การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นเทคนิคหนึ่งที่สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความของนักเรียนให้สูงขึ้นได้เป็นอย่างดี เพราะเทคนิค KWL plus มีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญคือ 1) ระบุสิ่งที่รู้ เรื่องที่รู้เกี่ยวกับเรื่องที่กำหนด หรือหัวข้อที่กำหนด (K) 2) อยากรู้อะไรบ้าง จากสิ่งหรือเรื่องที่กำหนดในชั้นแรก (W) และ 3) เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนด หลังจากอ่านเสร็จแล้ว (L) ซึ่งเทคนิค KWL

plus ได้เพิ่มเติมการทำแผนผังมโนทัศน์ และการสรุปของเรื่องราวต่างๆ ที่อ่าน เมื่อจบกระบวนการ KWL ทั้งยังมีการกระตุ้น ช่วยเหลือ การแนะนำที่ดีจากครู จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะช่วยให้กระบวนการ KWL plus ประสบผลสำเร็จ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการที่จะตอบคำถาม และสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาสรุปเป็นความคิดของตนเองได้อย่างสร้างสรรค์ (วิชรา เล่าเรียนดี และคณะ)

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาของนักเรียนที่ไม่สามารถใช้ความคิดในการไตร่ตรอง แยกแยะ จับประเด็นความสำคัญ และสรุปเรื่องราวในเรื่องที่อ่านได้ อีกทั้งนักเรียนไม่สามารถจัดระบบความคิด หรือเรียบเรียงองค์ความรู้เพื่อที่จะนำองค์ความรู้เหล่านั้นไปสังเคราะห์ต่อยอดเพื่อตอบคำถามได้ ส่วนปัญหาในด้านการเขียนนั้น นักเรียนไม่สามารถนำเรื่องที่อ่านมาเรียบเรียงใหม่ให้สั้นโดยใช้สำนวนภาษาของตนเองได้ ตลอดจนผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความของนักเรียน จึงได้ประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความ โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้นิทานพื้นบ้านเป็นเนื้อเรื่อง เพราะเมื่อนักเรียนได้อ่านหรือฟังนิทานพื้นบ้านทำให้นักเรียนมองเห็นคุณค่า ได้รับข้อคิด คติเตือนใจในการดำเนินชีวิต อีกทั้งสะท้อนให้เห็นถึงจารีต ประเพณี พิธีกรรม ศาสนา และประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิดให้กับนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง อันนำไปสู่การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการทดลองในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ และการเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครหาดใหญ่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 5 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 680 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนเทศบาล 4 (วัดคลองเรียน) สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยการสุ่มจับฉลากชื่อโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครหาดใหญ่ จับฉลากได้โรงเรียนเทศบาล 4 (วัดคลองเรียน) เมื่อได้โรงเรียนแล้ว จึงสุ่มจับฉลากห้องเรียน จำนวน 1 ห้องเรียน จับได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โดยมีนักเรียนจำนวน 30 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ และการเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 แผน แบ่งเป็นแผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ใช้เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ การเขียนสรุปความ และหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ เรื่องนายแรง, เขาทะนาน, กล้วยสองปลี, เกาะหนูเกาะแมว และหมาปากับตันไม้ศักดิ์สิทธิ์ เป็นเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์

3.2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์

3.3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปความ

3.4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าทดสอบค่าที ใช้สูตร t-test for dependent

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การอ่านเชิงวิเคราะห์	คะแนนเต็ม	ก่อนการจัด การเรียนรู้		หลังการจัด การเรียนรู้		t
		$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.	
วิเคราะห์ความสำคัญ	10	4.20	1.69	7.43	1.77	15.20**
วิเคราะห์ความสัมพันธ์	10	4.67	1.63	7.47	1.81	11.82**
วิเคราะห์หลักการ	10	4.20	2.07	7.07	1.93	9.15**
รวม	30	13.07	3.44	21.97	4.51	22.62**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ เท่ากับ 21.97) ค่าเฉลี่ยก่อนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ เท่ากับ 13.07)

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การเขียนสรุปความ	คะแนนเต็ม	ก่อนการจัด การเรียนรู้		หลังการจัด การเรียนรู้		t
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การเขียนสรุปใจความสำคัญ	10	3.90	1.32	7.27	1.41	22.80**
การเขียนประโยค	6	3.03	1.03	4.57	0.63	9.34**
การเขียนสะกดคำ	4	2.20	0.41	3.13	0.78	6.91**
รวม	20	9.13	2.46	14.97	2.46	32.42**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ เท่ากับ 14.97) คะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ เท่ากับ 9.13)

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์

ข้อคำถาม	$\bar{X}$	SD.	ระดับความ พึงพอใจ
1. ครูบอกรายละเอียดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน	4.90	0.31	มากที่สุด
2. ครูให้ความรู้เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความอย่างชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ครูใช้นิทานพื้นบ้านที่น่าสนใจและหลากหลายเรื่อง	4.90	0.31	มากที่สุด
4. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและถามในสิ่งที่นักเรียนอยากรู้	5.00	0.00	มากที่สุด

รวมด้านครูผู้สอน	4.95	0.22	มากที่สุด
1. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่าน	4.90	0.31	มากที่สุด
2. เป็นกิจกรรมที่ฝึกการถามคำถามตนเองและการใช้ความคิด และคิดในสิ่งที่อ่านเป็นสำคัญ	4.87	0.35	มากที่สุด
3. เป็นกิจกรรมที่ฝึกระดมสมองโดยมีกรอบในการร่วมกันคิด	4.90	0.31	มากที่สุด
4. นักเรียนมีความสุขและรู้สึกชอบเมื่อได้ถามคำถามจากนิทานพื้นบ้านเรื่องต่าง ๆ	4.93	0.25	มากที่สุด
5. นักเรียนรู้สึกสนุกสนานเมื่อได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.97	0.18	มากที่สุด
รวมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.91	0.28	มากที่สุด
1. นักเรียนรู้สึกพอใจเมื่อได้ทำชิ้นงานหลากหลาย	4.87	0.35	มากที่สุด
2. นักเรียนรู้สึกพอใจเมื่อครูเฉลยแบบฝึกหัดและข้อสอบทุกครั้ง	4.93	0.25	มากที่สุด
3. นักเรียนรู้สึกพอใจเมื่อครูบอกคะแนนสอบ	4.83	0.38	มากที่สุด
รวมด้านการวัดประเมินผล	4.88	0.33	มากที่สุด
รวม	4.92	0.28	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ รวมภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.92) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.95) รองลงมาคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.91) และด้านการวัดประเมินผล ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.88) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ครูให้ความรู้เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความอย่างชัดเจน และครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น และถามในสิ่งที่นักเรียนอยากรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 5.00) และนักเรียนรู้สึกพอใจเมื่อครูบอกคะแนนสอบ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.83)

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ และการเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ มีคะแนนความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการ

จัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้พิจารณาได้ว่าเป็นผลมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 การสอนอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาความสามารถของนักเรียนในด้านการอ่าน การคิด และการเขียนควบคู่กัน ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้และพัฒนาความสามารถของนักเรียนอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งในแต่ละขั้นตอนจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน สอดคล้องกับ วิชาเรณู (2556) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนช่วยกันระดมความคิด เพื่อให้ได้คำตอบของทุกขั้นตอนครบถ้วน โดยมีครูถามคำถามเพิ่มเติม ติดตามดูแลช่วยเหลือ ยิ่งฝึกมากเท่าใด จะช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านและใช้ความคิดมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 K (Know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านเรื่องที่อ่าน ในขั้นตอนนี้ เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนใช้ความรู้เดิมของนักเรียน โดยผู้วิจัยจะมีการยกตัวอย่างคำศัพท์ รูปภาพ เพลง หรือชื่อสถานที่ต่าง ๆ ให้นักเรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันคิดและแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่นักเรียนรู้ ผลการศึกษาในขั้นตอนนี้พบว่า นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและมีความสุข สนุกสนานในการเรียนรู้ นักเรียนกล้าที่จะคิดและมีการแลกเปลี่ยนพูดคุยแสดงความคิดเห็นร่วมกัน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีการพยายามดึงความรู้เดิมของนักเรียนแต่ละคนออกมาให้ได้มากที่สุด ส่งผลให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิด นำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 2 W (What do we want to learn) นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านเรื่องที่อ่าน ในขั้นตอนนี้ เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนถามคำถามในสิ่งที่นักเรียนอยากรู้ อยากรู้ เห็น ผลการศึกษาในขั้นตอนนี้พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ อยากรู้ อยากรู้ เห็น กล้าที่จะถามในสิ่งที่นักเรียนสงสัย ส่งผลให้นักเรียนเกิดกระบวนการอ่านและกระบวนการคิดควบคู่กันไป นำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 3 L1 (What did we learn) นักเรียนได้รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านเรื่องที่อ่าน ในขั้นตอนนี้ เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ตอบคำถามที่ตนเองตั้งคำถามไว้ในขั้นที่ 2 ซึ่งก่อนที่นักเรียนจะตอบคำถามได้ นักเรียนต้องตั้งใจอ่านอย่างใจจดใจจ่อ มีสมาธิในการอ่าน ไม่วอกแวก และต้องใช้กระบวนการคิดตามไปด้วย ผลการศึกษาในขั้นตอนนี้พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้น และตั้งใจอ่านเรื่องนั้น ๆ เป็นอย่างดี เพื่อที่จะหาคำตอบในสิ่งที่นักเรียนสงสัยให้ได้ นักเรียนมีความพยายามในการแสวงหาความรู้ พยายามที่จับประเด็นสำคัญของเรื่อง รวมไปถึง

ข้อคิดต่างๆ ที่นักเรียนได้รับ นำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

ขั้นที่ 4 L2 การสร้างแผนผังความคิด (Mind mapping) ในขั้นตอนนี้เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนมองเห็นภาพรวมของนิทานพื้นบ้านเรื่องนั้น ๆ ได้ง่ายและเข้าใจชัดเจนมากยิ่งขึ้นในระยะเวลาที่ไม่นาน โดยจะให้นักเรียนได้สรุปนิทานพื้นบ้านเรื่องนั้น ๆ ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร รวมไปถึงข้อคิดต่าง ๆ ผ่านการทำให้เป็นผังกราฟิกตามรูปแบบที่ผู้วิจัยระบุไว้ ผลการศึกษาในขั้นตอนนี้พบว่า นักเรียนสามารถเขียนสรุปออกมาในรูปแบบของผังกราฟิกได้อย่างเข้าใจโดยการใช้สำนวนภาษาของตนเอง มีการใช้เส้น รูปภาพ สี สันประกอบ นักเรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านดีขึ้น ชัดเจนและแม่นยำ อีกทั้งนักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้อย่างเป็นระบบ ถือได้ว่านักเรียนสามารถเชื่อมโยงความคิดและสาระสำคัญของเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างดีเยี่ยม แสดงให้เห็นว่านักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน สามารถมองเห็นรายละเอียดของเรื่องได้อย่างครอบคลุม

ขั้นที่ 5 L3 ขั้นสรุป ในขั้นตอนนี้เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนเขียนสรุปความจากนิทานพื้นบ้านเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนสรุปความจากแผนผังกราฟิกที่นักเรียนสร้างขึ้นด้วยการใช้สำนวนภาษาของตนเอง ผลการศึกษาในขั้นตอนนี้พบว่า นักเรียนมีการเขียนสรุปความโดยการใช้สำนวนภาษาของตนเอง สามารถเขียนสรุปความได้อย่างครอบคลุมครบถ้วน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาจากความเข้าใจของตนเอง โดยนำข้อมูลจากแผนผังกราฟิกมาเรียบเรียงใหม่ ทำให้นักเรียนได้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น

1.2 การสอนอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการใช้เทคนิคผังกราฟิก ซึ่งเทคนิคการใช้ผังกราฟิก เป็นวิธีการสรุปเนื้อหาที่เรียนโดยใช้แผนผังในการจัดระบบความคิด กระตุ้นการคิด และส่งเสริมความคิดของนักเรียนให้เป็นรูปธรรม เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นต่าง ๆ ของข้อมูล ทำให้นักเรียนสามารถสรุปเนื้อหา สรุปข้อคิด และข้อเท็จจริงต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน โดยนำมาใช้ร่วมกันกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ในขั้นตอนที่ 4 L2 การสร้างแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อให้นักเรียนสามารถรวบรวมข้อมูล และสาระสำคัญต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านทำออกมาเป็นผังกราฟิก ซึ่งนักเรียนจะเห็นความเชื่อมโยงของข้อมูล เข้าใจเนื้อหาและสาระสำคัญในประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2559) ได้กล่าวไว้ว่า ผังกราฟิก ประกอบด้วยความคิดหรือข้อมูลสำคัญ ๆ ที่เชื่อมโยงกันอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งทำให้เห็นโครงสร้างของความรู้หรือเนื้อหาสาระนั้น ๆ เป็นเทคนิคที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ จำนวนมาก เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาสาระนั้นได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น และจดจำได้นาน

1.3 การสอนอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการใช้หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์เป็นสื่อในการสอน เพราะนิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องราวที่แอบแฝงไปด้วยข้อคิด คติเตือนใจในการดำเนินชีวิต อันเป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิดให้กับนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา เพราะหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ จะมีลูกเล่นที่หลากหลาย ทั้งเกมการศึกษา คำถาม เพลง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงดนตรี แบบฝึกหัดต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกับนิทาน ฯลฯ ทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการคิดและเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้จะมีความแตกต่างจากการสอนในชั้นเรียนปกติ จึงทำให้เกิดแรงกระตุ้นจิตใจ ทำให้นักเรียนรู้สึกตื่นเต้น สนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย และตั้งใจที่จะเรียนรู้ อันนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. การศึกษาความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ มีคะแนนความสามารถในการเขียนสรุปความหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้พิจารณาได้ว่าเป็นผลมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 การสอนการเขียนสรุปความโดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ซึ่งการจัดการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สามารถพัฒนาความสามารถได้ทั้งการอ่านและการเขียน เนื่องจากนักเรียนต้องใช้ความสามารถในการเขียนสรุปความในขั้นตอนที่ 5 L3 ขั้นสรุป ซึ่งจากการที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญจากนิทานพื้นบ้านเรื่องที่อ่านได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร ตลอดจนบอกข้อคิดของเรื่องที่อ่านได้ แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ให้มีเนื้อหาสัมพันธ์กันด้วยสำนวนภาษาของนักเรียนเอง อ่านเข้าใจง่ายขึ้น อีกทั้งนักเรียนสามารถเขียนประโยคและเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาได้ดีอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดุสิตา แดงประเสริฐ (2549) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนระดับการเขียนสรุปความด้านการเขียนประโยค

และด้านการสรุปเนื้อหาสำคัญอยู่ในระดับดีมาก และทักษะการเขียนสรุปความด้านการเขียนสะกดคำอยู่ในระดับพอใช้

2.2 การสอนการเขียนสรุปความโดยการใช้เทคนิคผังกราฟิก โดยในการเขียนสรุปความนักเรียนจะต้องเขียนจับประเด็นสำคัญให้ครบถ้วนสมบูรณ์ ดังนั้น การใช้ผังกราฟิกในการจัดบันทึกประเด็นสำคัญก่อนที่จะนำมาเขียนสรุปความ จึงเป็นเทคนิคที่ดีอีกเทคนิคหนึ่งที่สามารถทำให้นักเรียนได้มองเห็นและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของนิทานเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างชัดเจน เนื่องจากผังกราฟิกจะต้องมีการระบุแนวคิดหลัก แนวคิดรอง และข้อความอื่นๆ ที่คอยสนับสนุน เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนสามารถจดจำเนื้อเรื่องได้ง่ายและได้นาน ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา ขวมนิธิ (2559) ได้กล่าวไว้ว่า ผังกราฟิกประกอบด้วยความคิดหรือข้อมูลสำคัญ ๆ ที่เชื่อมโยงกันอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งทำให้เห็นโครงสร้างของความรู้หรือเนื้อหาสาระนั้น ๆ เป็นเทคนิคที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้เนื้อหาสาระต่างๆ จำนวนมาก เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาสาระนั้นได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น และจดจำได้นาน จากการที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสรุปความที่สูงขึ้น ดังนั้น การใช้เทคนิคผังกราฟิกจึงมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนให้ดีขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพร สายกฤษณะ (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 การสอนการเขียนสรุปความโดยการใช้หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้หนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์เป็นสื่อในการสอน เนื่องจากหนังสือนิทานพื้นบ้านเป็นหนังสือที่ให้ความบันเทิง ให้ความรู้ สอดแทรกข้อคิดคติเตือนใจ และให้แนวทางในใช้ชีวิตได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับธวัช ปุณณทก (2553) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านได้รับความสนใจจากคนรุ่นใหม่อย่างมาก นิทานพื้นบ้านของไทยมีส่วนจรรโลงสังคมไทยให้อยู่รอดมาได้จนถึงทุกวันนี้ เพราะนิทานพื้นบ้านไม่ได้เป็นเรื่องบันเทิงใจอย่างเดียว แต่ยังช่วยให้การศึกษาเรียนรู้แก่ผู้ฟังและรักษาพฤติกรรมร่วมของคนในสังคมไทยให้เป็นตามแบบแผน รวมทั้งสร้างความผูกพัน ความรัก ความเข้าใจระหว่างบุคคล และเครือญาติอีกด้วย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เพิ่มลูกเล่นโดยการจัดทำขึ้นเป็นหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ จะมีความแตกต่างไปจากการสอนอ่านปกติ โดยนักเรียนจะต้องมีส่วนร่วมในการ

เรียนรู้ เพราะหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ จะมีลูกเล่นที่หลากหลาย ทั้ง เกมการศึกษา คำถาม เพลง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงดนตรี แบบฝึกหัดต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกับ นิทาน ฯลฯ

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ อยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.92) ทั้งนี้เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความพึงพอใจด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.95) เพราะก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครูผู้สอน จะมีการบอกรายละเอียดกิจกรรมให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน รวมทั้งให้ความรู้ในเรื่องของเนื้อหา ที่สอนให้นักเรียนเข้าใจ ซึ่งทำให้นักเรียนมองเห็นภาพรวมของสิ่งที่นักเรียนกำลังจะเรียน นอกจากนี้ ครูผู้สอนได้นำนิทานพื้นบ้านที่น่าสนใจมาใช้ในการสอนหลาย ๆ เรื่อง ทำให้นักเรียนได้ ความรู้ ได้ข้อคิดที่หลากหลาย ได้มองเห็นวิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรม และพิธีกรรมต่าง ๆ ของ ชาวบ้านในชุมชนนั้น ๆ ตลอดจนครูผู้สอนได้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และ ถามคำถามในสิ่งที่นักเรียนอยากรู้อีกด้วย ด้วยเหตุนี้ นักเรียนจึงมีความพึงพอใจในด้านครูผู้สอนมาก ที่สุด อันดับสองคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.91) เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมี ปฏิสัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาทั้งการอ่านและการเขียน เป็นกิจกรรมที่ฝึกการถามคำถามตนเองและการใช้ความคิด และคิดในสิ่งที่อ่านเป็นสำคัญ นักเรียน จะมีการใช้ความรู้เดิมเข้ามามีส่วนร่วมในการตอบคำถาม ทำให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการอ่านและ การคิดควบคู่กันไปด้วย ซึ่งนักเรียนจะได้ฝึกกระตือรือร้นโดยมีกรอบในการร่วมกันคิด นักเรียนมี ความกล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็น มีวิธีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีลำดับขั้นตอนในการ ทำงาน อีกทั้งนักเรียนยังได้รับความสนุกสนานเมื่อได้ช่วยกันถามคำถาม และตอบคำถามจากนิทาน พื้นบ้าน ส่งผลให้นักเรียนเกิดการตื่นตัวและมีความสุขในการเรียนรู้ และอันดับสามคือ ด้านการวัด ประเมินผล ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.88) เป็นขั้นตอนหลังจากที่นักเรียนได้ผ่านกระบวนการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้แล้ว พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเมื่อได้ทำชิ้นงานที่หลากหลาย มีนิทานหลากหลายเรื่อง ให้นักเรียนได้ฝึกพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความ ตลอดจน นักเรียนรู้สึกชื่นชอบที่ครูมีการเฉลยแบบฝึกหัดและข้อสอบทุกครั้ง เพราะนักเรียนจะได้ทราบว่า นักเรียนผิดพลาดในข้อใด และที่ถูกต้องต้องตอบแบบไหน ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้เข้าใจเนื้อหาในข้อ นั้น ๆ มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้คะแนนสอบทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ก็เป็นสิ่งสำคัญที่นักเรียน อยากรับ เพราะจะทำให้นักเรียนได้ทราบว่าตนเองอยู่ในระดับไหน และจะต้องพัฒนาอีกเท่าไร นักเรียนถึงจะผ่านเกณฑ์หรือให้ได้คะแนนเต็ม ด้วยเหตุนี้ นักเรียนจึงมีความพึงพอใจในการวัด ประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกและหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ เป็นการจัดการเรียนรู้โดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้เป็นสื่อให้นักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้ ซึ่งจากการนำหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์เข้ามาใช้ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้เล่นเกมการศึกษา ได้ตอบคำถาม มีรูปภาพ คลิปวิดีโอ เสียงประกอบ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และสนุกสนาน ทั้งนี้การนำนิทานพื้นบ้านมาจัดทำให้อยู่ในรูปแบบของหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์ จะช่วยเป็นการดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากนิทานพื้นบ้านเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวที่นักเรียนสามารถศึกษาได้จากตำรา หนังสือ หรือคำบอกเล่าต่อๆ กันมา การจัดทำหนังสือนิทานพื้นบ้านอิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์จึงประสบความสำเร็จ เพราะนักเรียนให้ความสนใจ และมีความสุขในการเรียนรู้เป็นอย่างมาก นอกจากนี้ได้มีการนำเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกมาเป็นขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคดังกล่าวนี้จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีกรอบให้นักเรียนได้คิดอย่างเป็นลำดับขั้นตอน อีกทั้งยังมีครูผู้สอนที่คอยกระตุ้นคำถาม เสริมแรง และคอยชี้แนะให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในระหว่างการทำกิจกรรม รวมไปถึงการนำเทคนิคผังกราฟิกมาใช้ ถือได้ว่าเป็นเทคนิคที่ดีอีกเทคนิคหนึ่งที่ทำให้นักเรียนได้จัดระบบความคิดและสามารถที่จะเชื่อมโยงความคิดนำไปสู่การเขียนได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถเขียนสรุปความออกมาได้อย่างเข้าใจ ทั้งนี้ครูผู้สอนยังมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และข้อคิดให้กับนักเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิดให้กับนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง และนักเรียนสามารถนำความรู้เหล่านี้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ.

ณัฐพร สายกฤษณะ. (2563). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ดุสิตา แดงประเสริฐ. (2549). การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิตนา แชมมณี. (2559). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธวัช ปุณโณทก. (2553). นิทานพื้นบ้าน. นนทบุรี: ปันรู้.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2556). การพัฒนาการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เทคนิคปริ้นติ้ง.
- วรรณจนา เอรารวรรณ์. (2553). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องโครงงานวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- วีชรา เล่าเรียนดี และคณะ. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21. นครปฐม: บริษัทเพชรเกษมพริ้นติ้งกรุ๊ป.
- วีชรา เล่าเรียนดี. (2556). รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 10. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- สำนักงานการศึกษา เทศบาลนครหาดใหญ่. (2564). แผนพัฒนาการศึกษา พ.ศ. 2566-2570 เพิ่มเติมฉบับที่ 3. เทศบาลนครหาดใหญ่ สงขลา: ฝ่ายแผนงานและโครงการสำนักงานการศึกษา.